

Kommentarer til utkast til ny forskrift for fiske i Storsjøen, Rena og Mistra og deres ifallende bekker og elver, Rendalen og Åmot kommuner, Innlandet

Bakgrunn for forskriftsrevisjon

Storørretbestandene i Norge vurderes som nasjonalt verneverdige. Direktoratet for naturforvaltning fikk utarbeidet et eget forslag til forvaltningsplan for storørret (Garnås et al. 1996), og det pågår nå et arbeid med å utarbeide en ny «Strategi for bevaring og utvikling av bestander av storørret».

Storørretbestandene er generelt svært utsatt for overbeskatning som en følge av at de blir kjønnsmodne først ved høy alder og stor størrelse, slik at de er utsatt for fangst i flere år før første gyting. Gytevandringene og konsentrasjonen av fisk på gyteplassene gjør den dessuten lett å fange dersom det ikke er restriksjoner i redskapsbruk, fisketider og -steder. Storørretens størrelse gjør den dessuten til svært attraktive fiskeobjekt, som er fullt på høyde med laks og sjørørret. For å beskytte storørrestammene mot overbeskatning er det i forslaget til forvaltningsplan for storørret gitt følgende tilrådning:

Alle storørrestammer bør beskyttes av en lokalt tilpasset, offentlig fiskeforskrift. Det må vurderes om det er behov for revisjon av eksisterende forskrifter, og det må fastsettes forskrift hvis slik ikke finnes.

KLD har videre gitt Miljødirektoratet i oppdrag å iverksette fiskereguleringstiltak med virkning senest fra 1. juni 2020 for å beskytte storørretbestander i Norge

Miljødirektoratet har videreført oppdraget til Fylkesmennene i brev av 11.06.19. For å styrke storørretbestandene bes fylkesmennene vurdere tiltak med henhold til:

- Redskapsbegrensninger, fredningstider, fredningssoner, kvote- og størrelsesbegrensninger i fisket. Det innebærer at fisket kan foreslås regulert i både innsjø og elv.
- Regulering av fisket på storørretens byttefisker i både innsjø og elv.

Den eksisterende forskriften for Storsjøen ble fastsatt av Fylkesmannen i Hedmark 16.02.2012.

Fylkesmannen i Innlandet nå fått en henvendelse fra Rendalen kommune med ønske om å revidere forskriften, og dette sammen med føringen fra Miljødirektoratet gjør at en setter i gang en revisjon av forskriften.

Generelt om den nye forskriften

Forskriftenes intensjon er å gi ørretbestanden økt beskyttelse mot overbeskatning, samtidig som forskriften ikke skal være til hinder for en rasjonell utnyttelse av de andre fiskebestandene i Storsjøen og de tilhørende elvestrekninger der storørret lever. Forvaltningen av fiskesamfunn som er sammensatt av flere arter er komplisert. Mens ørretbestanden er tynn og storvokst og trenger beskyttelse mot overbeskatning, er mange av de andre fiskeartene tallrike og tåler aktiv beskatning.

Det har vært stort søkelys på å lage reglene enklest mulig.

De økte begrensningene i muligheten for å beskatte storørreten er forsøkt fordelt mellom garnfiskere og dreggefiskere. De viktigste innskjerpelsene ligger i maksimalmål og minstemål for ørret, innskjerping av fiske etter ørret i elvene på høsten, redusert maskevidde ved garnfiske og reduksjon av antall tillatte krokar brukt ved dregge- og slukoterfiske. Vi har prioritert bestemmelser som begrenser fangsteffektivitet på storørret, framfor begrensninger i fisketid. Dette for at muligheten for å utøve fiske skal være best mulig.

Kommentarer til de enkelte paragrafer

§ 2. Geografisk virkeområde

Forskriftens virkeområde omfatter Søndre Rena elv fra Løpsjødammen til utløp Storsjøen, Nordre Rena elv fra innløp Storsjøen og til utløp Lomnessjøen, Mistra fra samløp med Rena elv og opp til utløp Søre Mistsjøen. Forskriftens virkeområde omfatter også øvrige sideelver/bekker til Storsjøen så langt fisk kan gå opp.

Det har vært diskutert hvorvidt Lomnessjøen og Nordre Rena burde omfattes av forskriften, men en foreslår nå å utelate denne strekningen, da dette ikke regnes som et viktig område for storørret fra Storsjøen.

Forskriften deles i to hoveddeler, en som omfatter fisket i elvene Søndre Rena og Mistra og en som omfatter Storsjøen.

I. Bestemmelser for fisket i Rena og Mistra

§ 3. Redskapsbruk i rennende vann

I den nye forskriften listes all tillatt redskap opp. Dvs. at redskap som ikke er nevnt er forbudt.

§ 4. Fisketid i rennende vann

Rammene for fisketid i elvene utvides slik at fiske etter ørret blir tillatt også i mai. For andre arter er fiske tillatt hele året.

§ 5. Minstemål og maksimalmål i rennende vann

Endringen innebærer at det settes et minstemål på ørret på 25 cm, og at i perioden fra og med 20. august til og med 15. september skal all ørret større enn 40 cm settes ut igjen. På denne måten skjermes ungfisk av storørret for beskatning på elv før utvandring til innsjøen og stor gytefisk av storørret skjermes mot overbeskatning i gytetida.

II. Bestemmelser for fisket i Storsjøen

§ 6. Redskapsbruk i Storsjøen

I den nye forskriften listes all tillatt redskap opp. Dvs at redskap som ikke er nevnt er forbudt.

Endringen innebærer at antall kroker/sluker brukt ved dreggefiske og pilking reduseres fra 6 til 4. Vi mener det er riktig å begrense fiskets effektivitet noe, selv om det lokalt praktiseres kvotebestemmelser. Det er ingen begrensninger i hvordan sluker rigges under dorgefiske.

Planerboard, dyprigg etc. er tillatt. Dette samsvarer med bestemmelsene i andre store innsjøer med storørret som for eksempel Randsfjorden og Mjøsa. Nytt er at det nå tillates fiske med slukoter fra land, også her settes det en begrensning på 4 sluker, slik at slukoter og dorgefiske fra båt sidestilles.

Ruse/teine med ledegarn er definert som storruse. Slik redskap kan nyttes til fangst av alle arter med unntak av ørret.

Bestemmelsen om at det ikke er tillatt å fiske med agnfisk som ikke forekommer naturlig på fiskeplassen fjernes, dette fordi forbudet reguleres av annet lovverk.

§ 7 Fisketid i Storsjøen

Tillatt fisketid for bunngarnsfiske innskrenkes til perioden fra og med 1. juni til og ut året, mens flytegarnsfiske kun blir tillatt på høsten fra og med 1. september til og med 31. oktober. Grunnen til denne begrensningen er at flytegarnsfiske kan være svært effektivt på pelagisk storørret, og kan komme til å belaste bestanden for hardt, samtidig som flytegarnsfiske etter sik oppgis å primært foregå i denne perioden.

I tillegg forbys dreggefiske i nordenden av Storsjøen fra og med 16. september til og med 14. november, dette for å verne om storaure på gytevandring opp mot Mistra.

Øvrige redskapstyper som er tillatt etter § 6 kan nyttes hele året.

§ 8. Bestemmelser for garnfiske og annen faststående redskap i Storsjøen

Begrensning i mengde garn fjernes for både bunn- og flytegarn. Dette må evt. reguleres gjennom lokale regler, rettighetshaverforhold, etc.

Største tillatte maskevidde for garnfiske endres til 39 mm. Dette for å verne om storørretbestanden.

Av hensyn til å beskytte ørret på vandring er det forbud mot all bruk av bunden redskap i soner på 100 m fra inn/utløpsos til Storsjøen. Av samme grunn er det i nordenden av Storsjøen en større sone med forbud mot bunden redskap.

§ 9. Merking

Her endres reglene til å samsvare med øvrige forskrifter som regulerer fisket i vassdrag med storørret.

§ 10. Minstemål i Storsjøen

I gjeldende forskrift er det ikke regler for minstemål i innsjøene Storsjøen. Endringen innebærer at i Storsjøen skal ørret mindre enn 50 cm straks settes ut igjen. Begrunnelsen for denne endringen er at ørret i Storsjøen har et svært stort vekstpotensial, og at man bør la individene bli størst mulig før man begynner å beskatte de. Dette tilsvarer minstemålet for ørret i Mjøsa.

III Generelle bestemmelser

§§ 11 og 12 er generelle standardbestemmelser som er vanlig i slike forskrifter.

§ 13 er standard bestemmelser om tidspunkt for når den nye forskriften gjelder fra og samtidig om opphevelse av den gamle forskriften fra samme tidspunkt.